

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ขณะที่ประเทศไทยในปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าในเกือบทุก ๆ ด้าน สภาพเศรษฐกิจและสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สร้างให้คนเกิดการดิ้นรนแข่งขันกันหารายได้ เพื่อสนองความสุขทางวัตถุ การดิ้นรндังกล่าวส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ การดำรงชีพ สภาพจิตใจ เกิดความซับซ้อนของการดำเนินชีวิตในสังคมมากขึ้น ปัญหาของบุคคลในสังคมจึงมีมากตามมาด้วย และบุคคลผู้ก่อปัญหาสำคัญมักเป็นวัยรุ่น ซึ่งนับวันยิ่งเพิ่มปริมาณมากขึ้นและพฤติกรรมกระทำผิดทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น จนเป็นที่หว่นวิตกกันอย่างมากในสังคมทั่วไป ดังจะเห็นได้จาก ข่าวหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เอกสาร วารสารต่าง ๆ ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นมีมากมายหลายด้าน แต่ปัญหาที่กำลังรุนแรงมีผลกระทบต่อวัยรุ่นโดยตรง และกระทบต่อสังคมและประเทศชาติในขณะนี้คือ ปัญหายาเสพติด ดังจะเห็นได้จากการศึกษาของ ประทุมมาศ บุญจำรูญ (2536) ซึ่งได้ศึกษาแนวโน้มของปัญหายาเสพติดในอนาคต เป็นการศึกษาสถานการณ์ปัญหายาเสพติดในช่วงอีก 5 ปีข้างหน้า (พ.ศ. 2538-2542) พบว่า มีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงขึ้นที่จะเป็นปัญหาในหมู่วัยรุ่น ซึ่งสอดคล้องกับรายงานสถิติผู้เข้ารับการบำบัดรักษาทั่วประเทศ ในระบบสมัครใจของสำนักงาน ป.ป.ส. (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533-2541 พบว่า ในช่วง 9 ปีที่ผ่านมา มีจำนวนนักเรียน นักศึกษาเข้ารับการรักษามากขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2533 มีเพียง 447 คน ในปี พ.ศ. 2534 จำนวน 743 คน ในปี พ.ศ. 2535 จำนวน 1,400 คน ในปี พ.ศ. 2536 จำนวน 3,084 คน ในปี พ.ศ. 2537 จำนวน 4,250 คน ในปี พ.ศ. 2538 จำนวน 5,817 คน และเพิ่มขึ้นเป็น 8,328 คน ในปี พ.ศ. 2541 (สำนักงานพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด, 2543)

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่รุนแรงและเรื้อรังมานาน และนับวันจะกลายเป็นปัญหายิ่งใหญ่ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากปัญหายาเสพติดเป็นบ่อเกิดที่จะนำไปสู่ปัญหาสังคมด้านต่าง ๆ อาทิ ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาวัยรุ่น ปัญหาโสเภณี ช่องโจร การพนัน พฤติกรรมเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ ความสงบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีงามของประชาชน แม้จะมีกฎหมายที่กำหนดโทษไว้อย่างชัดเจน แต่ในสังคมปัจจุบันกลับยิ่งขยายแพร่ระบาดมากโดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น (นพ นันทวัน, 2541, หน้า 7) นอกจากนั้น สุพัตรา สุภาพ (2540, หน้า 53)

ยังกล่าวว่า เด็กวัยรุ่นตกเป็นทาสของยาเสพติดในรูปแบบต่างๆ นับตั้งแต่ กัญชา จนกระทั่งเฮโรอิน และมีการกระทำที่เป็นอันตรายต่อสังคม เช่น การปล้น ทำร้ายคนสุจริต เพื่อต้องการแย่งชิงทรัพย์สินเงินทองไปบำบัดความต้องการของตน หรือมีการตั้งกลุ่มมั่วสุม การคบคิดกันทำมิชอบ ก่อความสงบสุขของสังคม โทษและพิษภัยของยาเสพติด มีผลกระทบและก่อให้เกิดความเสียหายในหลายด้าน ทั้งต่อตัวผู้เสพเอง ครอบครัว สังคม ประเทศชาติ และโลกโดยรวมมากมายมหาศาล ปัญหาหรือความเสียหายเหล่านี้สามารถแยกเป็นด้าน ๆ ได้ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ การใช้จ่ายเป็นจำนวนมากในการซื้อยาเสพติด ยาเสพติดบางตัว เช่น เฮโรอินมีราคาแพงมากหรือในบางครอบครัว บางชุมชนต้องเสียค่าใช้จ่ายในการซื้อยาเสพติดเป็นจำนวนมากเป็นผลกระทบต่อเศรษฐกิจของชาติ การใช้จ่ายเพื่อซื้อยาซึ่งผู้เสพต้องเพิ่มปริมาณมากขึ้น ก่อให้เกิดความเสียหายและสูญเสียทรัพยากรในปีหนึ่ง ๆ อย่างมาก ทั้งงบประมาณของตำรวจในแต่ละปีที่จะต้องใช้จ่ายในการปราบปรามป้องกันผู้กระทำความผิดเหล่านี้ งบประมาณของศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดที่ต้องใช้จ่ายเป็นค่าบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

ด้านสังคม ชุมชนใดท้องถิ่นใดที่มีปัญหายาเสพติดมากทำให้ไม่ปลอดภัยไม่น่าอยู่กลายเป็นแหล่งมั่วสุม และก่อให้เกิดการกระทำผิดกฎหมายอื่น ๆ ตามมา เช่น เมื่อเสพยาเสพติดแล้วก็ไม่อยากทำงาน ทำให้ต้องหาเงินโดยวิธีไม่สุจริต เช่น การลักขโมย ฉกชิงวิ่งราว การทำร้ายผู้อื่นอย่างขาดสติดังเป็นข่าวอยู่เสมอ ซึ่งกระทบต่อสังคมโดยรวม

ด้านสุขภาพ ปัญหายาเสพติดนำไปสู่ปัญหาความเจ็บป่วยความพิการทางร่างกาย และความเสื่อมโทรมทางด้านจิตใจ ดังคำกล่าวของนายแพทย์จรัญ กิตติวุฒิการ ผู้อำนวยการศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ พูดถึงผลกระทบของยาเสพติดต่อระบบสมองว่ายาเสพติดมีผลกระทบโดยตรงต่อระบบสมองส่วนกลาง ทั้งกดศูนย์ประสาทส่วนกลาง กระตุ้นสมองส่วนกลาง ร่างกายเกิดพยาธิสภาพที่ถาวร เป็นความพิการที่ไม่สามารถแก้ไขให้กลับคืนสู่สภาพปกติได้ เช่น ความจำเสื่อม สมองทำงานช้าลง ทำให้ความคิดอ่านช้า อวัยวะอื่น ๆ ทำงานช้าไปด้วย เลื่อนลอยทางความรู้สึก ขาดความรับผิดชอบ หงุดหงิด คลุ้มคลั่ง มี Cerebella Degeneration มีอาการมือสั่น เป็นต้น ซึ่งเป็นปัญหาในชีวิตร่างกายและความสุขของมนุษย์

ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นนั้น มีสาเหตุและปัจจัยหลายประการ ดังที่ สุพัทธา สุภาพ (2540, หน้า 23) กล่าวว่า สาเหตุของปัญหาวัยรุ่น เกิดจากทั้งจากตัวเด็กเอง และสิ่งแวดล้อม สาเหตุจากตัวเด็กเอง เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่คาบเกี่ยวระหว่างความเป็นเด็กกับความเป็นผู้ใหญ่ เป็นวัยที่กำลังอยู่ในช่วงของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในชีวิตอย่างรวดเร็วในทุกด้านทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม วัยรุ่นเป็นวัยที่ประสบปัญหาและเผชิญ

วิกฤติการณ์ในการปรับตัวมากที่สุด (ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม, 2527, หน้า 3) เช่นเดียวกันกับที่ สุชา จันทน์เอน (2540, หน้า 135) ได้กล่าวถึง สาเหตุของปัญหาเสพติดที่เกิดจากตัววัยรุ่นเอง เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องประสบกับความยุ่งยากต่าง ๆ มากมาย มีความลำบากในการปรับตัว และมีการเปลี่ยนแปลงทางพัฒนาการทุก ๆ ด้าน และพัฒนาการด้านอารมณ์ก็เป็นอีกด้านที่มีผลกระทบสำคัญต่อวัยรุ่นมาก ดังที่ เกษมสุข เจริญศักดิ์ (2542, หน้า 90) กล่าวถึงอารมณ์ของวัยรุ่นว่า มีการแสดงออกทางอารมณ์ที่รุนแรงขาดการควบคุมในการแสดงออก มักเกิดง่ายเร้าร้อน นักจิตวิทยาคนสำคัญ G Stanley Hall เรียกวัยรุ่นตามลักษณะการแสดงออกของอารมณ์ว่า เป็นวัยพายุบูแคม (Storm and Stress) ซึ่งหมายความว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย อ่อนไหวง่าย อาจจะเปลี่ยนจากอารมณ์หนึ่งไปสู่อารมณ์ตรงกันข้ามอย่างง่ายรวดเร็วไม่มีเหตุผลนัก จากรักเป็นเกลียด จากดีใจเป็นเสียใจ โกรธง่าย ดีใจง่าย เสียใจง่าย และแสดงออกอย่างไม่กลั่นกรองอารมณ์ ไม่มีความพอดีและคงที่ บางครั้งพลุ่งพล่าน เก็บกด อาจมั่นใจสูง ไม่แน่ใจ เห็นแก่ตัว เห็นอกเห็นใจผู้อื่นเป็นพิเศษ และบางครั้งดื้อรั้น Gesell เรียกเด็กวัยรุ่นว่า เป็นวัยที่มีอารมณ์รุนแรง (Heightened Emotionality) เช่น รักแรงเกลียดแรง เพราะเหตุว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่มีอยู่ในช่วงแห่งความไม่สมดุลย์ (Disequilibrium) ในด้านต่าง ๆ เมื่อเกิดความรู้สึกไม่มั่นคง เกิดความตึงเครียดทางประสาท ตัดสินใจไม่ได้หรือมีปัญหาด้านการปรับตัวก็จะเกิดอารมณ์รุนแรง และมีแนวโน้มในการใช้ยาเสพติดเพื่อบรรเทาความวิตกกังวล (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2533, หน้า 192-193) ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าว เป็นผลมาจากการด้อยพัฒนาทางอารมณ์ หรือเรียกว่าขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก เช่น การไม่สามารถปรับตัวในสังคมที่เปลี่ยนไป ไม่สามารถอดทนรอคอยเพื่อไปสู่เป้าหมาย เมื่อประสบกับปัญหาในชีวิต ก็ไม่มีวิธีการหรือเทคนิคในการแก้ปัญหา ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมาย (เทอดศักดิ์ เดชคง, 2543, หน้า 62-63) ในทางกลับกันหากวัยรุ่นเป็นผู้ที่มีพัฒนาทางอารมณ์ที่ดีหรือเป็นผู้มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ดี ก็จะทำให้รู้จักจัดการกับปัญหาและอุปสรรคโดยไม่ท้อแท้ มีความสามารถในการปรับตัวในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงได้ดี (อุษา จารุสวัสดิ์, 2541, หน้า 54) สามารถแก้ไขข้อขัดแย้งทางอารมณ์ที่จะนำไปสู่การยกระดับจิตใจ มีความสุขอย่างที่เราควรจะเป็น และสามารถเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้ (กรมวิชาการ, 2542, หน้า 25) ถ้าคนเรามีวุฒิภาวะทางอารมณ์ ก็จะมีความสุขได้มากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปตามเป้าหมายสำคัญ คือเป็นคนดี มีความสุขดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่าและมีเป้าหมาย ความมั่นคงทางอารมณ์ย่อมเป็นตัวผลักดันให้คนเราประสบความสำเร็จอย่างแท้จริง คนเราสามารถฝึกฝนและอบรมเพื่อเพิ่มพูน

ทักษะวุฒิภาวะทางอารมณ์ได้ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อการใช้ชีวิต จึงควรมุ่งปลูกฝังตั้งแต่เด็ก โดยเริ่มจากครอบครัว

ปัญหาวัยรุ่นที่มีสาเหตุจากสิ่งแวดล้อม ที่สำคัญที่สุดได้แก่ ครอบครัวเพราะครอบครัวถือว่าเป็นสังคมแห่งแรกของมนุษย์ และเป็นที่ยอมรับกันว่า บ้านเป็นสาเหตุแห่งการกระทำผิดของคนโดยมาก สำหรับเด็กที่เกิดมาจะพบเพื่อนร่วมโลกและเพื่อนที่ดีที่สุดก็คือ บิดามารดา ผู้ปกครอง ครอบครัวที่เด็กเกิดมาจึงถือว่าเป็นสังคมแห่งแรก ที่มีอิทธิพลสามารถจะบันดาลป็นให้เด็กเติบโตต่อไปในภายภาคหน้า หากเด็กไม่ได้รับการตอบสนองในด้านความรักใคร่เมตตา หรือให้ความรักเด็กไม่เพียงพอ เด็กก็จะเบื่อบ้านและหันเหไปเข้ากับกลุ่มกับบุคคลที่ยอมรับตนเข้าได้ ซึ่งอาจชวนกันไปกระทำผิดอย่างอื่นหรือเสพยาเสพติดในที่สุด (นพ. นันทวัน, 2541, หน้า 23-25) ซึ่งสอดคล้องกับ พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (2540) กล่าวไว้ว่า ปัญหาสังคมในทุกวันนี้ถ้าพิจารณาดูให้ลึกซึ้งจะพบว่าเกิดจากความสับสนของสถาบัน "ครอบครัว" เพราะครอบครัวเป็นแหล่งปลูกฝังค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติให้แก่เยาวชนตั้งแต่แรกเกิด การอบรมเลี้ยงดูที่ได้จากครอบครัวนั้นจะกำหนดทิศทางในการพัฒนาบุคลิกภาพ อารมณ์ และพฤติกรรมสังคมแก่เด็กและเยาวชน

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกที่จะศึกษาวัยรุ่นในศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งจัดว่าเป็นสถาบันที่มีบทบาทสำคัญที่เกี่ยวข้องโดยตรง กับปัญหายาเสพติดที่เป็นปัญหาที่ทวีความรุนแรงในสังคมปัจจุบัน การแก้ปัญหาลูกและเยาวชนที่หลงผิดในเรื่องของยาเสพติด ซึ่งควรได้รับการบำบัดรักษา แก้ไข ฟื้นฟูและปรับปรุงสมรรถภาพ ด้วยความเชื่อที่ว่าพฤติกรรมทุกอย่างย่อมมีสาเหตุ จึงทำให้ผู้วิจัยเกิดคำถามขึ้นและต้องการหาคำตอบเกี่ยวกับพฤติกรรมการติดยาเสพติดของวัยรุ่นว่า มีสาเหตุมาจากอะไร และเนื่องจากว่าครอบครัวเป็นสังคมหน่วยแรกที่มีบทบาทในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาพฤติกรรมในทุกๆ ด้าน เช่น การพัฒนาบุคลิกภาพอารมณ์และพฤติกรรมสังคมแก่เด็ก สภาพการอบรมเลี้ยงดูเด็กเป็นสิ่งที่น่าศึกษาว่ามีผลต่อวุฒิภาวะทางอารมณ์ของวัยรุ่นเพียงใด เพราะการมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ จะทำให้มีบุคลิกภาพและพฤติกรรมเป็นที่ยอมรับของสังคมและมีอิทธิพลในการสร้างพื้นฐานชีวิตในอนาคต เนื่องจากเด็กในวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันหน้า หากเด็กวันนี้มีพัฒนาการที่เหมาะสมจะส่งผลให้เขากลายเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในภายภาคหน้า การขาดความรักความอบอุ่นในครอบครัว ความว่าห่วย่อมทำให้เด็กมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ปรับตัวลำบาก เกิดความคับข้องใจเป็นผลให้แสดงออกมาในลักษณะของความรุนแรง ตามใจตน เช่น ลักขโมย ทำร้ายร่างกาย เสพยาเสพติด ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญในขณะนี้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าเรื่องของพฤติกรรมครอบครัว ในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูว่า มีผลต่อการพัฒนาการด้านอารมณ์หรือวุฒิภาวะทางอารมณ์ของวัยรุ่นอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการเข้าใจปัญหา และหาแนวทางแก้ไข อันจะเป็นแนวทางในการเสนอแนะต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการเสริมสร้างและพัฒนาสถาบันครอบครัวตลอดจนพัฒนาทรัพยากรบุคคลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาพฤติกรรมครอบครัวต่อวุฒิภาวะทางอารมณ์ของวัยรุ่น ในศูนย์บำบัดรักษา ยาเสพติดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่
2. ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสพติดของวัยรุ่น ในศูนย์บำบัดรักษา ยาเสพติดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาพฤติกรรมครอบครัวต่อวุฒิภาวะทางอารมณ์ของวัยรุ่น ในศูนย์บำบัดรักษา ยาเสพติดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งกำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ทำการศึกษา ได้แก่ วัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 14-18 ปีบริบูรณ์ ที่เข้ารับการบำบัดรักษา ยาเสพติด ในศูนย์บำบัดรักษา ยาเสพติดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาพฤติกรรมครอบครัวต่อวุฒิภาวะทางอารมณ์ของวัยรุ่น ในศูนย์บำบัดรักษา ยาเสพติดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ ในเนื้อหาดังต่อไปนี้

2.1 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวต่อวัยรุ่น ในศูนย์บำบัดรักษา ยาเสพติดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่

2.2 วุฒิภาวะทางอารมณ์ของวัยรุ่น ในศูนย์บำบัดรักษา ยาเสพติดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ทำการศึกษามีดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทั่วไปของวัยรุ่นในศูนย์บำบัดรักษา ยาเสพติดภาคเหนือจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาของวัยรุ่น บุคคลที่วัยรุ่นพักอาศัย

อยู่ด้วย บทบาทของผู้ปกครอง สถานภาพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว

3.1.2 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู แบ่งเป็น

3.1.2.1 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

3.1.2.2 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

3.1.2.3 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ วุฒิภาวะทางอารมณ์ของวัยรุ่น ในศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่

4. ขอบเขตด้านเวลา การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการระหว่างเดือนสิงหาคม 2544 ถึงเดือนมีนาคม 2545

นิยามศัพท์เฉพาะ

พฤติกรรมครอบครัว หมายถึง ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อเด็กทั้งทางวาจาและกิริยาท่าทาง ในลักษณะของการสั่งสอน แนะนำ ชี้แจง การให้รางวัล การลงโทษ และปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ความเชื่อ ค่านิยมต่างๆ ในการดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นลักษณะที่พ่อแม่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อเด็กตั้งแต่แรกเกิด และเป็นขบวนการที่ต่อเนื่องตลอดชีวิต ตามหน้าที่ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง รวมทั้งการจัดประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมต่างๆ ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมและพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ ของเด็ก

วุฒิภาวะทางอารมณ์ หมายถึง ความสามารถด้านอารมณ์ จิตใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหาและยังรวมถึงทักษะการเข้าสังคม ตลอดจนการมีความพร้อมที่จะใช้อารมณ์อย่างเฉลียวฉลาดและมีประสิทธิภาพ

วัยรุ่น หมายถึง บุคคลที่มีอายุระหว่าง 14-18 ปีบริบูรณ์ ที่เข้ารับการบำบัดรักษา ยาเสพติด ในศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ ในระหว่างเดือน พฤศจิกายน 2544 ถึงเดือน ธันวาคม 2544

ศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ หมายถึง ศูนย์บำบัดรักษา ยาเสพติดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ ตั้งอยู่ที่ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบถึงผลของพฤติกรรมครอบครัวต่อภาวะทางอารมณ์ของวัยรุ่น ในศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่
2. ได้ทราบปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมใช้สิ่งเสพติดของวัยรุ่น ในศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่
3. ได้ทราบแนวทางในการแก้ไขปัญหา พฤติกรรมใช้สิ่งเสพติดของวัยรุ่น ในศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่